

Prova de nivell **Suficiència 3**

MODEL DE CORRECCIÓ

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

BLOC I. COMPRENSIÓ ORAL**Exercici 1**

1. F	4. F
2. V	5. V
3. V	6. V

BLOC II. COMPRENSIÓ LECTORA**Exercici 2**

1. F	4. V
2. V	5. c
3. F	6. a

BLOC III. GRAMÀTICA I LÈXIC**Exercici 3**

1. es devia emprar / s'emprava	5. recorregués
2. hagués sabut	6. havia estat
3. hauria trigat	7. hagués remès
4. sabent	8. fos

Exercici 4

1. b	5. b
2. a	6. c
3. c	7. c
4. a	8. c

Exercici 5

1. b	7. c
2. b	8. c
3. a	9. b
4. b	10. a
5. a	11. c
6. c	12. b

Exercici 6

1. mn	5. l-l
2. g	6. l-l
3. p	7. l
4. m	8. j

EXERCICI 1

- ENTREVISTADOR: Bé, doncs, amb el doctor Miquel Masgrau ens agradaria avui donar algunes pistes per diferenciar què ens pot aportar la medicina tradicional, la medicina al·lopàtica, i què ens pot aportar la medicina xinesa. Hi ha molta confusió i de vegades ens passa que no sabem si recórrer a les anomenades medicines alternatives. Davant d'una determinada afecció no sabem si recórrer al metge de capçalera de sempre o a un especialista en concret. No sabem qui se'n sortirà millor, no sabem què fer. Com que hi ha tanta confusió, m'agradaria sentir la seva opinió.
- ENTREVISTAT: Sí, i és ben curiós això, perquè si ens hi fixem la medicina està estructurada com un xarxa, no? El metge de capçalera et pot orientar i t'orienta, vaja, cap a una especialitat o cap a una altra segons el tipus de patologia que tens. De fet, aquesta és la primera feina del metge, la més elemental: assessorar. Et diu: "Vés aquí, vés a un cirurgià, vés a un especialista". En canvi, la medicina xinesa no es coneix. Evidentment, fa uns anys es coneixia molt menys. Es pensava que era una cosa esotèrica i que no servia absolutament per a res. A poc a poc s'ha anat introduint, però d'una manera molt molt lenta. De fet, quan t'hi endinses sol, a la medicina xinesa, i pensant només en el benefici del malalt, el camí es fa molt ràpid. De seguida veus per a què serveix i per a què no. En canvi, quan estàs dintre d'un grup, com és el cas de la medicina oficial, i aquest grup està sotmès a les pressions que està sotmès, aleshores és molt difícil adquirir aquesta visió. Perquè d'experiència realment no n'hi ha gaire. Potser per això valdria la pena veure quins són els camps en els quals és més eficaç la nostra medicina i quins són els camps en què és més eficaç la medicina xinesa.
- ENTREVISTADOR: Per on comencem? Comencem per la nostra?
- ENTREVISTAT: Bé, és que depèn. Es poden dir normes generals, però amb tantes excepcions que es fa difícil de concretar. La nostra, és que és bastant il·lògica, la nostra. Quan hi ha un problema molt gros, en principi hem de pensar que la nostra actuarà millor. Quan el problema ja s'ha fet molt gran, en principi la nostra és eficaç. Pensem en el politraumatitzat en un accident o en casos extrems: una persona que s'està dessagnant o una que té una meningitis. En aquests casos ningú dubta. Tothom va directe a l'hospital. El problema de la nostra medicina, la medicina oficial, és un problema d'abús. No és que no sigui bona, que ho és moltíssim, de fet està salvant vides cada dia, sinó l'abús que se'n fa. O sigui, que es fa servir per a coses que es podrien solucionar d'una manera molt més senzilla. Però mira, jo mateix era molt escèptic amb la medicina xinesa, molt...
- ENTREVISTADOR: Això era abans o després que el doctor Masgrau se n'anés a la Xina?
- ENTREVISTAT: No, abans...
- ENTREVISTADOR: Era escèptic abans d'anar a la Xina.
- ENTREVISTAT: Sí. Bé, de fet jo quan estudiava ja estava molt interessat en les medicines naturals. Home, a casa, la mare, quan estàvem malalts, ens donava herbes, ens donava una sèrie de xarops i coses... A l'ambient veies una sèrie de remeis casolans que funcionaven i és una cosa que sobtava molt quan estaves a la universitat, que deies: "Bé, i amb aquests remeis, què passa?"

Una nit a la Terra, Catalunya Ràdio, 3 de març de 2007 (text adaptat)

EXERCICI 2

- ENTREVISTADA: Hola, Jordi, com estàs?
- ENTREVISTADOR: Molt bé, gràcies. Hi ha una planta medicinal per a cada mal o cada malaltia, o no?
- ENTREVISTADA: Home, no!
- ENTREVISTADOR: D'acord!
- ENTREVISTADA: Normalment treballem amb més d'una herba...
- ENTREVISTADOR: No amb una de sola? Amb les herbes el que va bé és mesclar-les, per entendre'ns?
- ENTREVISTADA: Sí.

- ENTREVISTADOR: Vosaltres recomaneu no prendre només una sola planta, sinó diverses. Per què?
- ENTREVISTADA: Home, simplement perquè, a veure, et ve el client i ell et pregunta. Llavors depèn de com enfoques tu el que t'estan explicant, i finalment, poses unes herbes o unes altres, però no una de sola.
- ENTREVISTADOR: Els joves van creixent amb les plantes medicinals, amb les herbes, oi?
- ENTREVISTADA: Doncs no t'ho pots ni imaginar.
- ENTREVISTADOR: Sí?
- ENTREVISTADA: Passes un dissabte, per exemple, un dissabte a la tarda, i veuràs quantitat de gent jove i matrimonis joves que em vénen i diuen: "Unes herbetes", perquè porten quitxalla petita i llavors diuen: "Què li podem donar, que està una mica refredat o que li ploren una mica els ullets. Què li podem donar?"
- ENTREVISTADOR: La farigola és la planta medicinal per excel·lència?
- ENTREVISTADA: Bé, la farigola desinfecta i desinflama. És més, ara s'ha tornat a prendre molt, la farigola, i a fer-se sopa de farigola. Jo recordo la meva mare que al matí sempre es bevia un vas d'aigua de farigola.
- ENTREVISTADOR: Demà hi haurà una baixada important de temperatures. Això vol dir que tornen els constipats, que tornen les gripes. Les herbes per curar els constipats són les més sol·licitades, diríem?
- ENTREVISTADA: En aquest moment, sí.
- ENTREVISTADOR: I quines són les més sol·licitades?
- ENTREVISTADA: Home, n'hi ha moltes. O sigui, hi ha la flor de pi, el líquen d'Islàndia, l'arrel de malví, la pulmonària, l'agrimònia i l'erísim.
- ENTREVISTADOR: I per a què van bé exactament aquestes herbes?
- ENTREVISTADA: Bé, a l'erísim antigament ja en deien l'herba del cantor, perquè era per a la veu.
- ENTREVISTADOR: Per a la veu?
- ENTREVISTADA: Sí, sí, fem un preparat amb agrimònia i erísim. Home, també hi va arrel de malví perquè suavitzi... OIENT: Miri, el meu fill quan comença a fer —nosaltres vivim a la costa, eh?, no vivim al Pirineu—, quan comença a fer fred, les mans sempre les té molt gelades i aleshores també li surten penellons. Jo voldria saber a veure si hi hauria algun tipus d'herba —suposo que deu ser de la circulació de la sang, això—, però voldria saber si hi hauria algun tipus d'herba que li pogués fer.. No sé, per posar les mans en uns banys, alguna cosa que li pogués anar bé per això.
- ENTREVISTADA: Miri, Isabel, de totes maneres, segur, ell té hipersensibilitat al fred. També cuida el sistema d'alimentació perquè tothom diu: "És problema circulatori". Fins a cert punt, penso jo... Mira, et posaré un exemple. Em diuen, jo no hi era, però, que després de la guerra la gent fins i tot tenia penellons a les orelles; en canvi, avui en dia, tal com es menja, fixa-t'hi que és molt rar que vegis gent amb penellons. Pot ser que li falti alguna proteïna, alguna cosa per pujar una mica les defenses; cuidant bé l'alimentació, llavors sí que podria fer uns banys. Però seria bo que aquests banys es comencessin a fer abans que li sortissin, quan comença a venir el fred.
- ENTREVISTADOR: Molt bé. Moltes gràcies, Isabel, per la teva trucada.

El món a RAC1, RAC1, 20 de gener de 2009